

findes i Betænkningen. Jeg maa imidlertid forudskikke en almindelig Bemærkning. Den ærede Ordfører veed jo, saa godt som det høie Thing i det Hele, at saadanne Udtalelser i Udvalgets Betænkning ikke betyde det Samme som en af den samlede Lovgivningsmagt vedtagen Vetingelse; det er kun en Henskynding, der ikke har noget formelt Bindende ved sig. En anden Sag er det naturligtvis, at man taler om Sagen, som den er kommen frem, fordi man gjerne vil komme paa det Reene med hinanden i saa Henseende. Dette har jeg gjort i Udvalget, og hvis jeg ikke ganske misforstod den ærede Ordfører, tog han i sine Udtalelser her i Thinget væsentlig Hensyn til de Bemærkninger, jeg i Udvalget fremsatte om Spørgsmaalet. Med andre Ord: Jeg forstod det saaledes, at det erkjendtes, at det væsentlig maatte være henstillet til Finantsministerens samvittighedsfulde Derveielse at afgjøre, naar det Tidspunkt maatte være kommen, da der var Grund til at anskaffe Maskinen. Det er da ogsaa aldeles klart, at det vilde være unaturligt, om man for at undgaa en Smule Rentetab af 4—5,000 Rbd. vilde opsætte Anskaffelsen, saaledes at man til den Tid, man for Dvrigt var færdig til at arbejde, saavnede det Medstaa, hvis Nødvendighed man erkjender, blot fordi man ikke vilde bestille det nogle Maanedere tidligere; det kan dog ikke være Meningen, og det kan være vanskeligt nok at faae Maskinen i rette Tid, selv om den bestilles strax. Jeg tror altsaa, at man vilig kan overlade denne Sag til Finantsministeren. Saavidt altsaa med Hensyn til Forslagene til Udgiftsparagrafen. Jeg tror ikke, at der i Bemærkningerne dertil i Dvrigt er Noget, som har Krav paa en særlig Dmtale fra Ministerens Side. — Jeg vender mig altsaa nu til Forslagene til det første Afnit. Et æret Medlem, som nys havde Ordet (Dinesen), udtalte Dnsket om en nærmere Undersøgelse af og Meddelelse om mindre Søer og Moser, som maatte tilhøre Staten. Der skal ikke fra min Side være Noget imod saavidt muligt at tage Hensyn til dette Dnske; jeg skal foranledige en noget nærmere Meddelelse til næste Samling i saa Henseende. Kun maa man ikke vente, at den kan ske med nogen Fuldstændighed; det vilde føre altsor vidt. — Svad angaar det Forslag, som er omtalt under Nr. 8 i Betænkningen, som jo er tiltraadt af det ærede Udvalg, veed jeg ikke rettere, end at dette alt fra Finantsministeren har modtaget nærmere Dplysning med Hensyn til Belsøets Anvendelse. Dette i Anledning af den Forventning, der er udtalt om, at Skovfogedboligen vil kunne opføres betydeligt billigere end for det opførte Maximumsbelsøb. Det vil ses af de meddelte Dplysninger, at denne Forventning ikke vil kunne gaa i Dpfylbelse, forsaavidt en Skovfogedbolig skal bygges. — Med Hensyn til den Maade, hvorpaa man skal stille sig til det under Nr. 9 i Betænkningen omhandlede Forslag, er det jo en Selvsølge, at Sa-

gen maa afgjøres i Henshold til, hvad der er vedtaget i Loven om Sørom Kanals Afshandelse. — Jeg maa være aldeles enig i den Slutningsbemærkning, der findes i Betænkningen under Nr. 10 om, at en nærmere Undersøgelse af det Forhold, som der omhandles, henhører under Statsrevisionen, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa enkelte Bemærkninger med Hensyn til denne Sag. Kun vil den ærede Ordfører ikke have overset, at den Omstændighed, at der til disse Transaktioner hører 2 Parter, i mange Tilfælde, naar man ikke for enhver Pris vil kjøbe eller sælge, faar Indflydelse paa, hvilke Omsetninger der finder Sted. Dette Hensyn til Andres Dnsker vil ikke sjældent forklare, hvorfor enkelte Papirer ere solgte og andre ikke, uden at det paa dette Punkt er nødvendigt at give nærmere Grunde derfor. Jeg vil ogsaa tilføje, at den Omstændighed, at Forholdene i Nar have stillet sig saaledes, at man har anset det for rigtigt at foretage disse betydelige Omsetninger, ikke beviser, at man i et tidligere Nar med Sikkerhed havde kunnet paatage sig den Forpligtelse at skulle gjøre det. Dette med Hensyn til en Bemærkning, der blev gjort ved en Tilbagekuen til tidligere Forhandlinger, som have fundet Sted her. — Jeg glemte at bemærke med Hensyn til de Dplysninger, der ere begjærede om Dstersfiskeriet, at jeg har anset det for en Selvsølge, at Udvalget ønskede at modtage Ministeriets Svar samlet under Et, hvilket er Grunden til, at Svar endnu ikke er givet. Jeg troede overhovedet, at man, efterat Betænkningen var afgiven, ønskede at opsætte Forhandlingerne om dette Spørgsmaal til 3die Behandling, saameget mere som det kunde være muligt, at den egnede sig til en Konference mellem Udvalget og Ministeren, hvilket, som Sagen forelaa, ikke lod sig gjøre uden for stort Betsvær. I de allerførste Dage har jeg, saavidt jeg mindes, kunnet sende Svaret til Udvalget, men jeg har ikke troet, det interesserede dette, om det kom et Par Dage før eller senere. For saavidt der under Nr. 13 i Betænkningen til § 5 er foreslaaet en Forhøielse af 20,000 Rbd., da er denne jo aldeles kalkulatorisk, og jeg har derfor ikke Noget at indvende derimod. — De to Henskyndinger, der ere gjorte i Betænkningen under Nr. 15, skulle blive Gjenstand for nærmere Forhandling. Dverbestyrelsen af Postvæsenet skal blive opfordret til at udtale sig derom, og jeg skal nærmere overveie Sagen. Jeg maa dog sige med Hensyn til den første Kontos Medsættelse med et Belsøb af 10,000 Rbd., at det staar meget ubestemt, hvilken Medsættelse i Løsten der derefter forsvaerlig vil kunne iværksættes. Efter de Dplysninger, som ere mig meddelte, er der i Finantsaaaret 1871—72 befordret 88,919 Reisende med Personposterne, og Enhver af disse kan ifølge de foreliggende Dplysninger antages at være bleven befordret omtrent 4 Mil i Gjemmensnit. Dette er altsaa Udgangs punktet for den foreliggende Kalkule om, hvilken